

MARIA, LA DONA QUE REGALA LA VIDA

Hi ha una cançó dedicada a la Mare de Déu que he sentit per la ràdio, es titula “Dios te salve, María”. Hi ha una frase de la cançó que m’agrada molt: “María, mujer que regalas la vida sin fin”. Maria, la dona que regala la vida. Crec que avui aquesta intuïció ens pot ajudar en la nostra reflexió en aquest inici del mes de Maria, en estar a punt de celebrar la festa de la nostra Patrona, la Mare de Déu del Toro, i després d’haver pregat durant tota aquesta setmana per les vocacions.

Maria es converteix en mare i model dels vocacionats perquè ella, amb el seu exemple i amb la seva entrega, es presenta com a prototip del deixeble i del seguidor de Jesús. Maria ens mostra el camí més genuí per seguir Jesús i la manera de fer-ho és regalant la vida: la vida és un do que hem rebut, la vida és un do que se’ns ha donat gratuïtament, i com a do l’hem de saber regalar i compartir amb els altres. Maria va regalar el do de la seva vida a Déu quan va obrir el seu cor als plans del Pare (cf. Lc 1,38); Maria va regalar la seva vida al seu Fill quan estava disposada a fer el que ell digués (cf. Jn 2,5); Maria va regalar el seu cor a l’Esperit el matí de Pentecosta (cf. Fets 2,4); Maria va regalar el seu temps a Elisabet (cf. Lc 1,39ss) i a tants d’altres amb qui va compartir la vida.

Les vocacions sorgiran en el si de les nostres comunitats i de la nostra Església si nosaltres som capaços de regalar la nostra vida a aquells amb qui compartim el nostre diari caminar. Els sacerdots han de regalar la seva vida i demostrar que el servei és un camí que dona felicitat i sentit a la vida, que estar disponibles per fer present el Senyor en la comunitat i en la celebració dels sagraments és una forma de donar la vida perquè els altres tinguin vida en abundància. Viure el ministeri amb alegria, oferint tot el que som en cadascuna de les tasques del nostre servei sacerdotal.

La vida consagrada també ha de regalar la seva vida sense fi i ser reflex enmig de la nostra societat que hi ha una manera de viure que és autèntica i que s’ofereix com antítesi a totes les paràlisis del nostre món: regalar comunitat on hi ha individualisme, regalar entrega on hi ha reserves, regalar disponibilitat on hi ha indiferència.

I, finalment, els matrimonis cristians també han de regalar la seva vida i mostrar al nostre món que Déu hi juga un paper important dins el matrimoni i dins la família, que Ell fa que ca nostra sigui un espai on hi regni l’alegria, el perdó, l’optimisme, les ganes de créixer, la comunió i l’amor. Les vocacions sorgiran si nosaltres, com Maria som capaços de regalar la vida.